

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У. 4592/10 (2008)
15.07.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужилаца А.А. из ..., Б.Б. из ... и В.В. из ... и Г.Г. из ..., које заступа Александар Б. Петровић, адвокат из Београда, Ул. Сарајевска број 2а, против решења Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско-правне послове 07 број 463-02-00225/06 од 13.06.2008. године, са заинтересованим лицем општином Раковица, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво општине Раковица, у предмету утврђивања права коришћења грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 15.07.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско-правне послове 07 број 463-02-00225/06 од 13.06.2008. године.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 7012/06 од 13.09.2007. године, одбијена је, као неоснована, жалба и допуна жалбе тужилаца изјављена против решења Одељења за имовинско правне и стамбене послове општине Раковица, број 463-154/2005-VII од 03.03.2006. године, у коме је погрешно наведено да је од 03.03.2005. године, а којим се одбија захтев тужилаца за утврђивање права коришћења к.п.бр. ... и ... новог премера уписане у Лист непокретности бр. ... КО ..., којима одговарају парцеле ... и ... КО ... по старом премеру.

У тужби поднетој Врховном суду Србије 17.07.2008. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због повреде одредбе Закона о општем управном поступку. Наводе да правилно другостепени орган закључује да је првостепени орган направио грешку када је утврдио да су катастрске парцеле ... и ... изграђене, јер је то супротно Уверењу Републичког геодетског завода - Центар за катастар непокретности, бр. 932-3-2-883/05 од 10.03.2005. године, на који се позива, из кога произлази да објекти на предметним парцелама физички и фактички не постоје. Даље наводе да, у конкретном случају, не постоји правноснажно решење о експропријацији, због чега тужиоци немају могућност да у другом поступку траже поништај тог решења и тако врате статус ранијих сопственика на предметним катастарским парцелама. Такође указују да је нетачан закључка туженог органа, да тужоци не спадају у круг лица из члана 84. Закона о планирању и изградњи, због чега је тужбу требало одбацити, јер по мишљењу тужиоца они нису изгубили право коришћења због рушења објекта. Са разлога ближе наведених у тужби предлажу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице општина Раковица коју заступа Јавно правобранилаштво општине Раковица, у одговору на тужбу предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године, није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући, на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09) по тужби у овом управном спору по правилима поступка прописаних одредбама Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је првостепени орган поступајући по захтеву тужилаца за доношење решења о утврђивању права коришћења на осталом грађевинском земљишту и то кат.парц. бр. ... и ... (новог премера) КО ..., одбио њихов захтев, јер је увидом у Уверење Републичког геодетског завода - Центра за катастар непокретности бр. 932-3-2-883/05 од 10.03.2005. године и изласком на лице места утврдио да на напред наведеним катастарским парцелама постоји стамбени објекат димензија 5,60x5,50 м, који је био укњижен пре обнове земљишних књига у листу непокретности број ... КО ..., па се не ради о неизграђеном земљишту, због чега је првостепени орган нашао да подносиоци захтева не испуњавају услове из одредбе члана 84. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС" бр. 47/2003), да им се решењем утврди право коришћења.

Одлучујући по жалби тужилаца тужени орган је одбио њихову жалбу оценивши да је првостепени орган требало да закључком одбаци захтев жалилаца, а не да захтев одбије, јер жалиоци не спадају у круг лица из члана 84. Закона о планирању и изградњи, будући да нису земљишно-књижни корисници

наведених парцела. Тужени орган није прихватио закључак да се ради о изграђеном земљишту, налазећи да из Уверења Републичког геодетског завода - Центра за катастар непокретности од 10.03.2005. године, произлази да објекти на предметним парцелама физички и фактички не постоје, због чега ово земљиште, сагласно одредбама Закона о планирању и изградњи, представља неизграђено грађевинско земљиште. По мишљењу туженог органа тужиоци могу у другом поступку по основу поништаја правноснажног решења о експропријацији вратити статус ранијег сопственика и стећи услов за утврђивање права из члана 84. Закона о планирању и изградњи.

По оцени Управног суда оспореним решењем повређен је закон на штету тужилаца. Наиме одредбом члана 199. став. 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01), прописано је да образложење решења, између осталог, садржи утврђено чињенично стање, разлоге који су били одлучни при оцени доказа, као и правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Како чињенице, докази, те правни прописи из образложења оспореног решења не упућују на стање списка и одлуку дату у диспозитиву, то је, по оцени суда, оспорено решење донето уз повреду одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01). Ово стога што је карактер изграђеног земљишта потврђен, не само уверењем Републичког геодетског завода – Центар за катастар непокретности од 10.03.2005. године, већ и изласком на лице места, како то у образложењу наводи првостепени орган, док тужени орган само другачије оцењује садржај истог уверења, али не коментарише стање на лицу места. Поред наведеног, у достављеним списима се не налази решење о експропријацији на које се позива тужени орган, а уколико је дошло до експропријације истог земљишта (претварање приватне својине у друштвену, државну), то би умногоме променило одлуку по захтеву тужилаца, као и материјални пропис по коме би се одлучивало.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредби члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист

СРЈ” бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.07.2010. године, 7 У. 4592/10 (2008)

Записничар,
Вера Маринковић,с.р

Председник већа-судија,
Душанка Марјановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

Д.Р./10